

paa deres Jord. Jeg synes, at disse Brugere maa beskyttes paa den mest betryggende Maade. Den ærede Ordfører for Venstre (Carl Sørensen) og mit Partis ærede Ordfører har ogsaa udtalt sig i den Retning, og jeg tænker, at der ved Lovforslagets videre Behandling kan blive truffet tilstrækkelige Beskyttelsesregler. Jeg er ikke tilfreds med den Udtalelse, den ærede sidste Taler (Ulrich) fremsatte om, at den af Vildtet anrettede Skade kan blive vurderet og den skadelidte faa nogle Penge i Erstatning. Disse Brugere maa beskyttes, saa at de ikke skal løbe til Kommissioner for at faa bestemt, hvor stor Erstatning de skal have. Jeg synes, at de, der holder Vildt i saa stort et Omfang, at det ødelægger Afgrøder i Nærheden af Jagtdistrikterne, maa ogsaa kunne indhegne paa en saadan Maade, at deres Vildt ikke forvolder deres Naboers Skade. Og vil de ikke dette, maa det tillades at nedskyde Raavildtet paa den Tid, man kan komme til det, efter Solens Nedgang. Det kan ikke nytte, at der staar i en Lovparagraf, at saafremt Vildtet gør megen Skade, kan de skadelidte have Lov til at nedskyde det, naar man ikke har Lov til at nedskyde det paa den Tid, da det bedst kan nedskydes, nemlig naar det efter Solens Nedgang kommer ind og ødelægger Afgrøderne.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) rettede et Angreb paa Sammen sætningen af det Udvalg, der har afgivet den Betænkning, der ligger til Grund for dette Lovforslag. Jeg synes ogsaa, at dette Udvalg har et noget for akademisk Præg. Jeg synes, at der i et saadant Udvalg absolut burde være en Del af de Mennesker, der lider Skade paa deres Afgrøder ved andres Jagt. Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) sagde ganske vist, at man har afkrævet Landboforeningerne og Husmandsforeningerne Erklæring, og de havde anbefalet Lovforslaget uforandret til Vedtagelse. Det tvivler jeg ikke paa, men det bekræfter kun, at det at afgive en Erklæring er ikke det samme som at have Adgang til at vælge nogle Medlemmer, der kan deltage i Udarbejdelsen af selve det Lovforslag, der afgives Erklæring om. Jeg er sikker paa, at hvis Repræsentanter for dem, som jeg omtalte, havde været med til at udarbejde Lovforslaget, vilde der være blevet skabt langt større Garantier, end der er i dette Lovforslag, til Bedste for Brugere af de Arealer, der ligger op ad Jagtdistrikter.

Jeg er absolut Modstander af at faa

indført Jagttegn, for hvilket der skal betales et vist Beløb, idet der altsaa dermed indføres en Slags Jagtskat; for det er jo givet, at en fattig Mand lige saavel som en velstillet kan faa Lyst til at være Jæger. Jeg kan godt forstaa, at de velstillede gerne vil have indført en betydelig Skat, fordi den vil virke til at skabe et Privilegium for dem. Jeg vil ikke være med til at fremme en saadan Lovgivning. Jeg ved, at mange omkring i Landet er Modstandere af en saadan Ordning, Modstandere af et saadant Privilegium. Jeg haaber, at der i et Udvalg skal kunne raades Bod paa de Mangler, jeg her har peget paa, og at Lovforslaget vil kunne faa en saadan Form, at ogsaa jeg kan stemme for det.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Da jeg fremsatte dette Lovforslag, havde jeg ikke den Opfattelse, at det var muligt at affatte det saaledes, at alle Medlemmer straks vilde erklære sig enige deri. Men det glæder mig alligevel, at Forhandlingen her ikke er ført paa en saadan Maade, som tidligere Forhandlinger om Jagtlovsforslag har været førte paa. Om adskillige Spørgsmaal har Meningerne været delte, men dog ikke i højere Grad, end at der efter min Opfattelse er Mulighed for, at man til syvende og sidst i alt væsentligt vil kunne blive enige.

Den ærede Ordfører for Venstre (Carl Sørensen) ønskede at vide, hvilke Indtægter Staten havde af Klitplantagerne. Han har ogsaa spurgt derom, før Lovforslaget kom til Behandling. Jeg havde ikke da Oplysning derom, men har det nu. Jeg kan oplyse, at Indtægten af disse Distrikter er i alt 14 297 Kr. Der er i alt 28 509 Tdr. Land, hvoraf de 21 217 er tilplantede, medens de 2 705 ikke er tilplantede, fordi de ikke egner sig dertil. Af disse Tal vil det ærede Medlem saa kunne udregne, hvor meget der indkommer pr. Tønde Land. Det er jo muligt, at Jagten paa disse Arealer kan blive større, end den er for Øjeblikket. Vi foretager Udlejningen af dem paa den Maade, at der bliver bekendtgjort derom, og af de indkomne Tilbud tager man i Regelen det højeste.

Et af de Punkter, som man i særlig Grad har hæftet sig ved, og hvorom vel ogsaa til syvende og sidst Enighed bliver vanskeligst at opnaa, er den saakaldte Jagtskat, det Jagttegn, der er foreslaaet i en af Paragrafferne. Den ærede sidste Taler (E. Rasmussen) var imod dette, men det kan der jo forhandles om i Udvalget.